

Zapiski

Pismo iz Gorice.

(Knjižne izdaje primorskih Slovencev.)

H koncu letošnjega leta so vse štiri knjižne založbe (Mohorjeva, Luč, Sigma in Gor. Matica) izdale čedne zbirke knjig. Teh knjižnih darov smo še posebej veseli, ker pomenjajo lep prinos primorskih Slovencev k naši skupni kulturi. Mirno se lahko merijo z izdanji v večjih slovenskih kulturnih žariščih, če ne toliko po zunanji opremi — kar je večkrat le merilo blagostanja — po vsebini pa le.

Te knjižne zbirke pa tudi dokazujejo pravilno razumevanje italijanskih oblasti za kulturne potrebe slovenskih državljanov in pa, da odgovorne osebe ne smatrajo slovenske tiskane besede za politično nevarne, kakor so morda nekateri prenapeteži menili in — hoteli dokazovati.

Danes leži na mizi zbirka »Goriške Matice«. Tudi za leto 1939. je izdala poleg običajnega Koledarja še štiri knjige in dvoje za doplačilo.

Koledar (str. 88, 4^a) s Srebrničevim motivom iz narodnega okrasja na platnicah je dokaj pisan. Za koledarskimi podatki sledi uvodna Legenda o bogatem mlinarju, ki kot ena izmed lepih Bevkovih legend, daje vrednost koledarju. Kot pesniki se oglašajo Žgur, Dren in kmečki fant Sinkovec; slednji je še naj-

boljši. Ostali spisi so prevodi Pirandella, Corre, tehnične, pravne in zdravstvene vsebine.

Prav s srčnim veseljem pa sežeš po Ribičičevi knjižici Mihec in Jakec (str. 44, v. 8^a). Opremljena je z Gasparijevimi risbami. Predstavlja izredno dobro posrečeno izvirno slikanico za mladež; namesto besed so vstavljene sličice, ki naj jih deca pri branju nadomesti z besedo. Pristrčno pisani sestavki in njih vzgojni način bo knjižico mladim srcem prikupil.

Prav primerna je tudi Jermolova »Lepo vedenje« (str. 96, v. 8^a), ki je posneta večinoma po Urbanusu. Kazalo bi pa prirediti podobno knjigo, kjer bi bilo več takih odstavkov kot je tu »Važni dogodki v družini«, kar ni važno le za meščanski stan, marveč tudi za naše kmečke hiše.

Koširjeva »Poljedelska kemija« (str. 96, v. 8^a) se mi zdi za naše ljudi na deželi malce previsoko pisana, kar pa ne zmanjšuje njene vsebinske vrednosti. Vsekakor pa mora biti pri poljudno-znanstveni knjigi poudarek bolj na poljudnosti.

Izvirno povest je letos napisal, poleg Bevka najbolj zvesti Matični pisatelj, Andrej Budal. »Na konju« (str. 126, v. 8^a) je dobra, ljudska povest o lepi in bridki ljubezni Zore in Jožeta, ki si gradita dom v Šandrežu ob Soči preko prve ljubezni in trde tašče, mimo vojne in